

30/03/2021

Ομιλία Προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ Προοδευτική Συμμαχία, Αλέξη Τσίπρα στη συζήτηση «για σύσταση Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για τον πρώην Υπουργό Ν. Παππά»

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εικόνα αυτή που βλέπουμε εδώ στα δεξιά μου, η εικόνα των αδειανών κυβερνητικών εδράνων είναι χαρακτηριστική και συμβολική. Είναι χαρακτηριστική και συμβολική, όχι μόνο για το τι συμβαίνει σε αυτήν τη διαδικασία, αλλά για το τι συμβαίνει τούτη την ώρα στη χώρα. Απούσα η κυβέρνηση από τη Βουλή, απούσα και από το δράμα που ζει ο ελληνικός λαός, απούσα από το δράμα που ζει ο τόπος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της πλειοψηφίας, που με το ζόρι γεμίζετε ταξί στη σημερινή συνεδρίαση, καθώς φαντάζομαι ότι ούτε το ενδιαφέρον των βουλευτών της κοινοβουλευτικής σας ομάδας δεν προκαλεί η σπουδή σας να προχωρήσετε τούτες τις ώρες αυτές τις πράξεις πολιτικής αντεκδίκησης, έχετε βάλει τη χώρα στον αυτόματο πιλότο μιας ατελέσφορης για πέντε μήνες τώρα και αναποτελεσματικής καραντίνας.

Έχετε αφήσει το Εθνικό Σύστημα Υγείας απροστάτευτο, χωρίς καμία ουσιαστική ενίσχυση για να αντιμετωπιστεί η υγειονομική κρίση.

Έχετε αφήσει τα νοσοκομεία μας να καταρρέουν. Χθες ήταν η χειρότερη μέρα από την έναρξη της υγειονομικής κρίσης, έναν χρόνο τώρα και σήμερα μαθαίνουμε ότι πάμε πάλι για ρεκόρ κρουσμάτων. Στις μονάδες εντατικής θεραπείας δεν υπάρχει πια κρεβάτι ούτε για δείγμα, ενώ δεκάδες είναι οι συμπολίτες μας για μέρες, για εβδομάδες που αναμένουν κρεβάτι, κλίνη στις μονάδες εντατικής θεραπείας στη λίστα αναμονής, προχείρως διασωληνωμένοι στους θαλάμους, με φορητούς αναπνευστήρες και χωρίς την ενδεδειγμένη φροντίδα.

Έχετε αφήσει την κοινωνία και τους πολίτες απέναντι σε ένα πρωτοφανές αίσθημα ανασφάλειας, απροστάτευτους. Αντιμετωπίζετε έναν χρόνο τώρα την κρίση αυτή, την υγειονομική, χωρίς σχέδιο, χωρίς στοιχειώδη σοβαρότητα, μονάχα με επικοινωνιακή πολιτική.

Ρίχνετε την ευθύνη μια στους πολίτες, μια στους γιατρούς. Σταθήκατε ανίκανοι να προσλάβετε έστω διακόσιους γιατρούς εδώ και έναν χρόνο και προχωρήσατε σε επιτάξεις-φιάσκο από τον ιδιωτικό τομέα.

Τώρα τα βάζετε με τους φαρμακοποιούς, που δικαίως διαμαρτύρονται για την επιλογή να γίνονται αυτά τα self-tests στα φαρμακεία τους.

Αύριο θα τα βάλετε ξανά με τους πολίτες, που τους μεταβιβάζετε την ευθύνη για τα τεστ, ενώ δεν είστε εν τω μεταξύ εις θέση να οργανώσετε μαζικά, στοχευμένα, συντεταγμένα και με ευθύνη της πολιτείας.

Τα ίδια κάνετε, όμως, και με τους επαγγελματίες, τους εργαζόμενους, τους επιχειρηματίες. Τους κατηγορείτε ότι αυτοί φταίνε, ότι φταίνε οι επιχειρήσεις τους που είναι «ζόμπι» και αυτοί που είναι αχάριστοι. Έτσι τους είπε ο υπουργός της Αναπτύξεως και δεν καταλαβαίνουν πόσο γενναιόδωρα τούς χρηματοδοτεί η κυβέρνηση.

Για αυτό και θα σας παραδώσουν σε λίγες μέρες σε κούτες τα κλειδιά τους στο Μέγαρο Μαξίμου, τα κλειδιά των επιχειρήσεων.

Έχετε αφήσει με δυο λόγια την οικονομία να βυθίζεται, τους πολίτες να βυθίζονται στην ανασφάλεια για τη ζωή τους και στην αγωνία για το τι τους ζημερώνει αύριο.

Και πού ακριβώς είναι η κυβέρνηση; Πού ακριβώς είναι η κυβέρνηση; Αυτή η σημερινή εικόνα των άδειων κυβερνητικών εδράνων είναι και η εικόνα της κυβέρνησης το τελευταίο διάστημα για τον μέσο πολίτη.

Ειλικρινά, είναι κρίμα που δεν είναι σήμερα εδώ ο κ. Μητσοτάκης. Θα μπορούσε, αν θέλει, να κάθεται στα έδρανα της συμπολίτευσης. Δεν είναι εδώ όχι γιατί, τάχα μου, δεν είναι απολύτως κυβερνητική επιλογή. Δική του προσωπικά είναι η δίωξη των πολιτικών του αντιπάλων και είναι δειλία πολιτική η απουσία του σήμερα. Δεν είναι εδώ γιατί δεν έχει επιχειρήματα. Δεν είναι εδώ γιατί δεν μπορεί να σηκώσει το βάρος. Δεν είναι εδώ γιατί δεν μπορεί να αντικρούσει τον πολιτικό λόγο. Και δεν είναι εδώ γιατί φοβάται αυτήν την αντιπαράθεση, να πάρει την ευθύνη, την ώρα που θα έπρεπε να διαχειρίζεται με σχέδιο την υγειονομική κρίση, να έχει ως μοναδικό σχέδιο πώς θα σπιλώσει, θα συκοφαντήσει, θα στοχοποιήσει και θα ποινικοποιήσει την πολιτική ζωή του τόπου, στοχεύοντας τους πολιτικούς του αντιπάλους.

Όμως, αν ήταν εδώ, θα ήθελα να του απευθύνω ενώπιος ενώπιον ένα ερώτημα, που πιστεύω ότι είναι το ερώτημα που έρχεται στα χείλη κάθε πολίτη την ώρα του κακού χαμού, που παρακολουθεί αυτήν εδώ τη διαδικασία-παρωδία στη Βουλή.

Το ερώτημα κάθε υπεύθυνου ανθρώπου, κάθε γιατρού και νοσηλεύτη, κάθε εργαζόμενου που είναι εκτός παραγωγής για μήνες, κάθε μικρομεσαίου που το λουκέτο κλειδώνει τη ζωή του, κάθε νέου που ασφυκτιά, κάθε ανθρώπου που συναισθάνεται και ζει μέσα από το προσωπικό και οικογενειακό του δράμα, το δράμα της χώρας, είναι το εξής:

Σοβαρά τώρα, κύριε Μητσοτάκη; Με εβδομήντα νεκρούς τη μέρα, με τον φόβο να σκιάζει την κοινωνία, με χιλιάδες συνανθρώπους μας να βρίσκονται στα όρια της απελπισίας, εσείς το μόνο που σκέφτεστε είναι πώς θα στήσετε ποινικά «ικριώματα» για τους πολιτικούς σας αντιπάλους;

Σοβαρά τώρα, κύριε Μητσοτάκη; Με το ΕΣΥ να έχει ξεπεράσει τα όριά του, με τους γιατρούς και τους μαχητές της πρώτης γραμμής –που υποκριτικά πέρυσι τέτοιο καιρό χειροκροτούσατε- να υψώνουν τώρα φωνή απόγνωσης, με την κοινωνία να απαιτεί υπευθυνότητα, σύνεση, χαμηλούς τόνους στην καθημερινή τραγωδία, εσείς να μηχανορραφείτε για να εκδικηθείτε και να εξουδετερώσετε τους πολιτικούς σας αντιπάλους;

Σοβαρά, κυρίες και κύριοι της συμπολίτευσης; Με την οικονομία να βουλιάζει, με την επιχειρηματικότητα σε καραντίνα, τη μεσαία τάξη σε κλοιό φόβου για το αύριο, τους νέους ανθρώπους σε κλίμα οργής, με εκατομμύρια εργαζόμενους σε κατάσταση πολιορκίας από την ανασφάλεια και τη φτώχεια, εσείς το μόνο που ονειρεύεστε είναι ειδικά δικαστήρια, εδώλια και εν τέλει διχασμό και πόλωση; Αυτή είναι η συνεισφορά σας στον τόπο;

Αντί να σκύψετε με προσοχή και ευθύνη πάνω από τα προβλήματα που η κρίση δημιουργεί και η πολιτική σας πολλαπλασιάζει, εσείς επιχειρείτε να μετατρέψετε τη Βουλή και τη Δικαιοσύνη σε «πλυντήρια» της πολιτικής σας και σε εργαλεία σπίλωσης και δίωξης πολιτικών αντιπάλων.

Έτσι κατανοείτε τη σπουδαιότητα των στιγμών που ζούμε, την κυβερνητική ευθύνη των άδειων εδράνων εδώ για όσα ζούμε καθημερινά, τον ρόλο σας ως Υπουργοί, το ρόλο του ως Πρωθυπουργού ο κ. Μητσοτάκης;

Έτσι τον κατανοεί για την προστασία της κοινωνίας και των πιο ευάλωτων σε τέτοιες κρίσιμες στιγμές;

Εν τοιαύτη περιπτώσει, συναίσθηση της πραγματικότητας μπορεί να μην έχει, όμως θυμούνται τι υποσχέθηκαν πριν εκλεγούν στον κόσμο της εργασίας, της επιχειρηματικότητας; Δεν θυμάμαι εγώ πάντως να υποσχέθηκαν καταστολή, προπαγάνδα και ποινική αντιμετώπιση εκείνων που θεωρούν επικίνδυνους για την εξουσία τους.

Νομίζω ότι ούτε αυτά περίμεναν οι πολίτες που ψήφισαν τη Νέα Δημοκρατία. Δεν περίμεναν τέτοιου είδους ανικανότητα διαχειριστική, αλλά και τέτοιου είδους κυνισμό. Πού είναι η πρόοδος, η κοινωνική ομαλότητα, η πολιτική μετριοπάθεια που έταξε ο κ. Μητσοτάκης προεκλογικά;

Και ομολογώ ότι εγώ έχω μείνει έκπληκτος όχι για τη διαχειριστική σας ανικανότητα. Σας είχα ικανούς για τέτοια διαχειριστική ανικανότητα και ακόμα μεγαλύτερη. Ήξερα πάρα πολύ καλά για τον μύθο των αρίστων και τεχνοκρατών που τελικά αποδείχθηκε ότι πρόκειται για ανθρώπους που δεν είναι ικανοί δυο γαιδάρων άχυρα να μοιράσουν. Άλλα λέει ο υπουργός Επικρατείας το πρωί, ότι ανοίγουν μετά από πέντε μήνες τα μαγαζιά και η αγορά, άλλα λέει το μεσημέρι ο υπουργός Υγείας, ότι έρχονται τέσσερις χιλιάδες κρούσματα. Δεν είναι ικανοί ούτε να συντονίζονται με ένα τηλεφώνημα μεταξύ τους και αυτό γίνεται καθημερινά πέντε μήνες τώρα και έχει κουράσει.

Όμως, δεν είναι το θέμα της διαχειριστικής ανικανότητας, το οποίο με έχει αφήσει έκπληκτο. Αυτό που με έχει αφήσει έκπληκτο είναι η απόσταση που σας χωρίζει από την πραγματικότητα, αυτό το χάος ανάμεσα στην αντίληψή σας για την πραγματικότητα και στην ίδια την πραγματικότητα. Διότι ήξερα ότι μας χωρίζουν οι ιδέες, μας χωρίζουν οι πολιτικές, μας χωρίζουν οι απόψεις, η καταγωγή, αν θέλετε, το στυλ της ζωής μας, αν θέλετε.

Ωστόσο, πίστευα ότι παρά όλα αυτά που μας χωρίζουν, τουλάχιστον κατανοούμε όλοι μας, ανεξάρτητα σε ποια παράταξη ανήκουμε, ποια είναι τα προβλήματα της κοινωνίας, των πολιτών, της χώρας. Και όπως γίνεται και πρέπει να γίνεται σε μια δημοκρατία, πίστευα και ήλπιζα ότι οι πολιτικές και οι ιδεολογικές μας διαφορές είναι ότι ενώ γνωρίζουμε τα ίδια προβλήματα, προτείνουμε διαφορετικές λύσεις γι' αυτά τα προβλήματα, τα κατανοούμε όμως! Αυτό πίστευα.

Αυτό που διαπιστώνω και διαπιστώνει με οδύνη και η πλειοψηφία του ελληνικού λαού και αυτοί που ήλπιζαν σε εσάς και σας ψήφισαν, είναι ότι το πρόβλημά σας είναι δομικό. Το πρόβλημα πρώτα απ' όλα του κ. Μητσοτάκη είναι δομικό, της κυβέρνησης συνολικά είναι δομικό. Διότι το πρόβλημά του είναι ότι δείχνει, τουλάχιστον προς τα έξω, ότι ζει σε ένα παράλληλο σύμπαν, ότι έχει παντελή έλλειψη συναίσθησης για το τι ακριβώς συμβαίνει στη χώρα και στον λαό που του εμπιστεύθηκε κατά πλειοψηφία τις τύχες του σε μια τόσο δύσκολη περίπτωση.

Το πρόβλημα, με δυο λόγια, είναι ότι ζει σε άλλο κόσμο, στον δικό του, στον δικό σας κόσμο. Σε αυτόν τον δικό σας κόσμο ενδεχομένως ο μεγάλος αριθμός όσων συμπολιτών μας πεθαίνουν εκτός ΜΕΘ να είναι φυσιολογικός! Πώς το είπε η κ. Παπαευαγγέλου; Είναι –λέει- μικρός ο αριθμός.

Στον δικό σας κόσμο ο καθημερινός συνωστισμός στα μέσα μαζικής μεταφοράς, στα λεωφορεία, στο μετρό, ο καθημερινός συνωστισμός όλους τους μήνες που είμαστε σε καραντίνα, είναι φυσιολογικός!

Η γενναία επιχορήγηση εν μέσω καραντίνας με διατάξεις αναθέσεων, χωρίς κριτήρια, εκατομμυρίων ευρώ δημόσιου χρήματος σε μέσα μαζικής ενημέρωσης, με στόχο να «λιβανίζουν» τις πράξεις της κυβέρνησης είναι κάτι φυσιολογικό!

Οι σκανδαλώδεις απευθείας αναθέσεις, που έφτασε σήμερα μέχρι το σημείο η «πρωταθλήτρια» σε απευθείας αναθέσεις, η γενική γραμματέας Αντεγκληματικής Πολιτικής, να αναθέτει σε μίνι μάρκετ δεκάδες χιλιάδες ευρώ για χλωρίνες, όλα αυτά που βλέπουμε με τις απευθείας αναθέσεις είναι κάτι φυσιολογικό για εσάς!

Οι ανέμελες βόλτες του κ. Μητσοτάκη και τα γλέντια με σαμπούνες, την ώρα που ο μέσος πολίτης δεν μπορεί να συναντήσει τους δικούς του ανθρώπους, να βγει έξω από το σπίτι του και αν βγαίνει, έρχεται αντιμέτωπος με μια πρωτοφανή αστυνομική αυθαιρεσία και καταστολή, όλα αυτά είναι φυσιολογικά για εσάς!

Όμως, στον αληθινό κόσμο που ασφυκτιά, αυτά δεν είναι φυσιολογικά. Στον κόσμο της δουλειάς, στον κόσμο της δημιουργίας, στον κόσμο της επιχειρηματικότητας, στον κόσμο των νέων που αναζητούν ένα μέλλον καλύτερο, θέλω να σας πληροφορήσω ότι τίποτα από όλα αυτά δεν είναι φυσιολογικό. Ούτε ο φόβος, ούτε ο θάνατος που τείνει να γίνει συνήθεια πια, ούτε τα νοσοκομεία της αγωνίας, ούτε η ανεργία, ούτε τα λουκέτα, ούτε το μακάβριο «ακορντεόν» της καραντίνας, ούτε τα εμβόλια που όλο φτάνουν και όλο δεν επαρκούν και σε σύγκριση με γειτονικές χώρες εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης είμαστε πολύ χειρότερα, διότι εδώ είναι η μεγάλη αποτυχία της Ευρώπης, η παταγώδης αποτυχία της Ευρώπης!

Δείτε τι γίνεται αυτή τη στιγμή στη Μεγάλη Βρετανία: Το 50% του πληθυσμού έχει εμβολιαστεί. Δεν αναφέρομαι στο Ισραήλ. Στη Σερβία δίνουν εμβόλια και για πολίτες άλλων χωρών. Η παταγώδης αποτυχία!

Εν πάση περιπτώσει, όλα αυτά δεν είναι φυσιολογικά για τον απλό κόσμο που ζει το δράμα του το καθημερινό έναν χρόνο τώρα και πέντε μήνες τώρα σε μια ατελέσφορη και αναποτελεσματική καραντίνα.

Ε, λοιπόν, ούτε αυτή η προσπάθεια που κάνετε σήμερα σε αυτές τις συνθήκες είναι φυσιολογική. Η μέρα μάλιστα που θα ψηφίζετε εδώ την παραπομπή για άλλη μια φορά πολιτικού σας αντιπάλου μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα θα είναι η μέρα που θα καταγράφεται ένα από τα μεγαλύτερα ρεκόρ κρουσμάτων. Δεν είναι φυσιολογικό στα μάτια των απλών ανθρώπων εσείς να στήνεται, να επιχειρείτε να στήνεται ειδικά και εκδικητικά δικαστήρια για τους πολιτικούς σας αντιπάλους σε αυτές τις συνθήκες. Εγώ θα έλεγα ότι ούτε σε συνθήκες κανονικότητας δεν θα έπρεπε να ήταν φυσιολογικό.

Θα έπρεπε να είχατε και ως παράταξη όλοι σας, αλλά και ως οικογένεια, η οικογένεια Μητσοτάκη, που διαδραμάτισε κεντρικό ρόλο στα τέλη της δεκαετίας του 1980, θα έπρεπε να είχε μια μακρά και πικρή πείρα από όλα αυτά και θα έπρεπε να είχε βγάλει τα συμπεράσματά της από τον τρόπο που επιχείρησε τότε να σπιλώσει πολιτικούς αντιπάλους και πώς αυτό γύρισε τα αμέσως επόμενα χρόνια «μπούμερανγκ».

Ωστόσο, το να επιχειρείτε το ίδιο αποτυχημένο, τοξικό και διχαστικό σχέδιο και στις σημερινές περιστάσεις, τις ειδικές περιστάσεις, αποδεικνύει αυτό το οποίο περιγράψω από την αρχή της ομιλίας μου, δηλαδή ότι είστε -με δυο λόγια- εκτός τόπου και χρόνου.

Σε ό,τι αφορά τον εμπνευστή και σκηνοθέτη αυτού του σχεδίου, αποδεικνύει με αυτόν τον τρόπο ότι εκτός από το ότι ενδεχομένως τελεί σε πανικό, είναι βαθιά διχαστικός κατά βάθος, ότι είναι κατώτερος των περιστάσεων και εν τέλει ότι είναι ένας επικίνδυνος Πρωθυπουργός. Διότι αν η απάντηση στο δράμα των νοσοκομείων και στην εκατόμβη των νεκρών είναι η δίωξη του Νίκου Παππά και του ΣΥΡΙΖΑ – Προοδευτική Συμμαχία, γιατί μετά από δεκαετίες η κυβέρνησή μας έβαλε επιτέλους τάξη στην τηλεοπτική ασυδοσία, τότε ναι, είναι ένας βαθιά διχαστικός, αλλά και επικίνδυνος Πρωθυπουργός και μάλιστα την ώρα που στον παρόντα χρόνο η δική σας κυβέρνηση δίνει γη και ύδωρ και δεκάδες εκατομμύρια ευρώ κρατικό χρήμα με τις «λίστες Πέτσα» σε δεκάδες μέσα ενημέρωσης για να «λιβανίζουν».

Και αναρωτιέμαι τούτη την ώρα, που είμαι αναγκασμένος για δεύτερη φορά να βρίσκομαι σε αυτό εδώ το Βήμα, απαντώντας σε αυτήν την εκδικητική πολιτική της Κυβέρνησης του κ. Μητσοτάκη: Εμείς, άραγε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πόσες προανακριτικές επιτροπές θα πρέπει να προκαλέσουμε, μόλις επανέλθουμε στη διακυβέρνηση; Δεν θα ξέρουμε από πού να το πιάσουμε και πού να το αφήσουμε!

Σας διαβεβαιώνω γι' αυτό! Ήμασταν η κυβέρνηση που ανέλαβε το δύσκολο φορτίο μιας χρεοκοπημένης χώρας, με άδεια ταμεία και με σκάνδαλα δισεκατομμυρίων να βαραίνουν τις προηγούμενες κυβερνήσεις και αυτό που κάναμε ήταν να σηκώσουμε τα μανίκια, να τραβήξουμε μια γραμμή και να πούμε «προχωράμε μπροστά». Δεν προκαλέσαμε, όπως κάνετε εσείς, τη δίωξη ούτε το ειδικό δικαστήριο. Και όταν ήρθε το μεγαλύτερο σκάνδαλο των

σκανδάλων των προηγούμενων ετών, το σκάνδαλο NOVARTIS, παγκόσμιο σκάνδαλο, είπαμε «αμέσως στη δικαιοσύνη, όχι στα ειδικά δικαστήρια». Έγινε η προανακριτική και μάλιστα η απόφασή μας αυτή να γυρίσει στη δικαιοσύνη και η δικαιοσύνη να αποφανθεί, μας ανάγκασε να οδηγήσουμε στην ίδια μοίρα, στην προανακριτική, όχι σε παραπομπή σε δικαστήριο, και όλους τους εμπλεκόμενους, χωρίς να κάνουμε καμία επιλογή για το ποιος ήταν περισσότερο ή λιγότερο εμπλεκόμενος.

Εμείς, λοιπόν, λειτουργήσαμε με γνώμονα την αλήθεια, τη δικαιοσύνη και όχι τον εκδικητικό ρεβανσισμό απέναντι σε αυτούς που χρέωσαν δισεκατομμύρια στον ελληνικό λαό το 2015.

Εσείς έρχεστε τώρα και αποδεικνύετε τι; Τι αποδεικνύετε και με τις δύο περιπτώσεις, όπου έρχεστε και στήνετε ειδικά δικαστήρια; Ότι όποιος ερευνά συστημικά σκάνδαλα και όποιος επιχειρεί να εφαρμόσει το σύνταγμα και τον νόμο σε αυτήν τη χώρα, όποιος τα βάζει με τη συστημική διαπλοκή, θα διώκεται. Αυτό το μήνυμα περνάτε, αυτό είναι το μήνυμά σας, όχι για τη δική μας κυβέρνηση, αλλά και για τις επόμενες κυβερνήσεις. Και αυτό είναι ένα μήνυμα όχι του κόμματος, όχι της οικογένειας που κυβερνά, αλλά είναι ένα καθεστωτικό μήνυμα, ένα μήνυμα του καθεστώτος.

Τα καθεστώτα πέφτουν, όμως, κύριοι, να το ξέρετε αυτό.

Και το οξύμωρο όλων είναι ότι θέλετε να στήνετε ειδικά δικαστήρια για τους πολιτικούς σας αντιπάλους όχι μόνο δίχως στοιχεία, αλλά και χωρίς -και εσείς το παραδέχεστε- να υπάρχει ζήτημα ζημίας του ελληνικού δημοσίου, χωρίς καμιά ζημιά για το ελληνικό δημόσιο. Ξέρετε, αυτό πρέπει να είναι παγκόσμια πρωτοτυπία. Δεν γνωρίζω εγώ πουθενά αλλού στον κόσμο να στέλνονται κατ' επανάληψη, όπως κάνετε εδώ μέσα σε ενάμιση χρόνο, πολιτικοί αντίπαλοι σε προανακριτικές και ειδικά δικαστήρια, χωρίς η κατηγορία να είναι ζημιά του ελληνικού δημοσίου. Διότι και τον Παπαγγελόπουλο γιατί τον παραπέμψατε; Γιατί τον παραπέμψατε; Γιατί τόλμησε να διερευνήσει τις ευθύνες για το σκάνδαλο NOVARTIS και την τεράστια ζημιά του δημοσίου και την έρευνα την ονομάσατε «σκευωρία», δίνοντας το μήνυμα που σας είπα πιο πριν, ότι όποιος τολμά να ερευνά συστημικά σκάνδαλα θα διώκεται.

Και σήμερα το ίδιο επιθυμείτε, να στήσετε ειδικό δικαστήριο όχι γιατί κατηγορείτε τον Νίκο Παππά για ζημιά του δημοσίου, αλλά αντιθέτως διότι με τις ενέργειές του και τις ενέργειες της κυβέρνησης τότε να εφαρμοσθεί το σύνταγμα και ο νόμος εθίγησαν ιδιωτικά οικονομικά συμφέροντα προς όφελος του δημοσίου. Αυτή είναι η βασική κατηγορία.

Και αναρωτιέμαι: Γιατί άραγε αυτή η επιλογή από πλευράς σας; Αν, κύριοι της κυβερνητικής πλειοψηφίας, η επιλογή σας αυτή, που πέραν τού ότι δημιουργεί κλίμα τοξικό και διχαστικό σε μια στιγμή, όπως εξήγησα πιο πριν, κορύφωσης του εθνικού δράματος και της κοινωνικής κρίσης, αν η επιλογή σας αυτή οφείλεται στο ότι έχετε να ξεπληρώσετε γραμμάτια στη διαπλοκή που σας στηρίζει ή σε μέρος της διαπλοκής που σας στηρίζει -εν τοιαύτη περιπτώσει, δεν θέλω να τα τσουβαλιάζω όλα- τότε πραγματικά αυτό που θα ήθελα να πω είναι ότι σας συμπονώ και ότι θα το βρείτε μπροστά σας σύντομα. Αν, όμως, γίνεται και γιατί ταυτόχρονα πιστεύετε ότι έτσι -τάχα μου- θα επιχειρήσετε έναν αντιπερισπασμό που θα σας βγάλει από τα αδιέξοδα, τότε σας διαβεβαιώνω ότι είσαστε βαθιά νυχτωμένοι.

Δηλαδή, η απάντησή σας ποια θα είναι στον προχθεσινό πίνακα όχι της «Αυγής», όχι της «Εφημερίδας των Συντακτών», όχι του «Documento» -που κόπτεστε τώρα μην τυχόν και είχε εμπλοκή με τα χρήματα που ήταν κατατεθειμένα για μήνες στο δημόσιο, στο Ταμείο Παρακαταθηκών και δόθηκαν πίσω, αφ' ότου είχε αποχωρήσει ο αρχικός εκδότης- όχι, λοιπόν, σε καμία εφημερίδα από αυτές που σας ασκούν κριτική –δεν είναι και πολλές άλλωστε- αλλά στο «Bloomberg», κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η απάντησή σας στο «Bloomberg» που είχε δημοσίευμα χθες ότι η θέση της Ελλάδας στην παγκόσμια αξιολόγηση –στην αξιολόγηση που κάνει για την αντιμετώπιση και τη διαχείριση της πανδημίας από την πλευρά των κυβερνήσεων- βυθίστηκε τον τελευταίο μήνα είκοσι θέσεις;

Ποια θα είναι η απάντησή σας; Τα ειδικά δικαστήρια; Ποια θα είναι η απάντησή σας στην αγωνία της μεσαίας τάξης για το αύριο; Η δίωξη των πολιτικών σας αντιπάλων; Η απάντησή σας στην τεράστια ύφεση και τον εφιάλτη χρεωκοπίας εκατοντάδων χιλιάδων μικρομεσαίων που, δυστυχώς, βρίσκεται προ των πυλών θα είναι μία φυγή στην πόλωση, στον διχασμό, στην όξυνση και στις δικαστικές αίθουσες; Ποια θα είναι η απάντησή σας στην υγειονομική και οικονομική κρίση που έχει «φυλακίσει» τη χώρα στην ανασφάλεια και τον φόβο; Αυτή η τεχνητή πόλωση και τα ειδικά δικαστήρια.

Δεν πιστεύω -και το λέω με ειλικρίνεια- ότι είστε στοιχειωδώς σοβαροί, αν τα πιστεύετε αυτά αυτήν την κρίσιμη στιγμή για τη χώρα. Δεν το πιστεύω! Δεν πιστεύω ότι πιστεύετε πως οι διώξεις, η καταστολή, η εκκωφαντική προπαγάνδα, το ψέμα και εν τέλει οι δικαστικές παρωδίες μπορούν να σας βγάλουν από την πραγματικά δυσμενή και πολύ δύσκολη θέση στην οποία βρίσκεστε για όσα έχετε διαπράξει και κυρίως για όλα όσα δεν έχετε διαπράξει έναν χρόνο τώρα, για την πολιτική σας που σας έχει οδηγήσει σε αυτά τα αδιέξοδα.

Και εν πάση περιπτώσει, αφού το επιχειρείτε, αφού επιχειρείτε εν τέλει αυτόν τον διχαστικό αντιπερισπασμό, οφείλετε να λάβετε και τις απαντήσεις σας.

Άκουσα την ομιλία του Νίκου Παππά που ήταν κατατοπιστική, πλήρως αποδομητική και έδωσε το περίγραμμα των γεγονότων για όλα όσα συνέβησαν εκείνες τις μέρες και για όλα όσα πράξατε και πράττετε εσείς σήμερα.

Όμως, θέλω να σας δώσω και ορισμένες πολιτικές απαντήσεις που σας πρέπει. Ποιο ακριβώς είναι το σκάνδαλο στην προκειμένη περίπτωση για το οποίο κατηγορείτε την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και τον υπουργό Επικρατείας τότε και αργότερα υπουργό Ψηφιακής Πολιτικής, τον Νίκο Παππά; Ποιο ακριβώς είναι το σκάνδαλο; Η γενναία προσπάθεια της Κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ να βάλει τάξη στο ραδιοτηλεοπτικό τοπίο που επί τριάντα συναπτά έτη όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις είχαν αφήσει αρρύθμιστο, είτε ψηφίζοντας νόμους που δεν τους εφήρμοζαν ποτέ και τους ανέβαλαν, είτε καταθέτοντας τροπολογίες της τελευταίας στιγμής στις 31/12 κάθε χρόνο για να αναβάλουν τους φόρους που έπρεπε να εισπράξουν;

Απέναντι, λοιπόν, σε αυτήν την ασυδοσία ενός συστήματος οικονομικής και πολιτικής διαπλοκής ήρθε ο ΣΥΡΙΖΑ με τις δικές του δυνάμεις να βάλει τάξη, γιατί το υποσχέθηκε στον ελληνικό λαό. Διότι ξέρετε ποια θα ήταν η πολύ εύκολη στάση του ΣΥΡΙΖΑ; Θα ήταν να κάνει αυτό που έκαναν και όλες οι

προηγούμενες κυβερνήσεις, να κάνει τροπολογίες κάθε 31/12 για να μην πληρώνουν και να μη ρυθμίσει το ραδιοτηλεοπτικό τοπίο, να το αφήσει αρρυθμιστο. Γιατί το κάνατε εσείς; Μήπως το κάνατε γιατί το ξεχνούσατε; Όχι, προφανώς! Το κάνατε γιατί με αυτόν τον τρόπο θέλετε να έχετε τα μέσα ενημέρωσης να σας «λιβανίζουν» για την πολιτική σας. Γι' αυτό το κάνατε!

Κατηγορείτε, λοιπόν, τον ΣΥΡΙΖΑ για το ότι ήταν σκάνδαλο που εφήρμοσε τον νόμο και το Σύνταγμα, ενώ το πραγματικό σκάνδαλο ήταν το δικό σας επί τριάντα χρόνια, το γεγονός ότι επί δεκαετίες κάποιοι επιχειρηματίες είχαν δημόσιες συχνότητες χωρίς άδεια και χωρίς καμία υποχρέωση απέναντι στο Δημόσιο και -προσέξτε!- χωρίς καμία υποχρέωση απέναντι στους εργαζόμενούς τους, τους δημοσιογράφους και τα τηλεοπτικά συνεργεία. Αυτό ήταν το σκάνδαλο, κυρίες και κύριοι της κυβερνητικής πλειοψηφίας και όχι η δική μας προσπάθεια να βάλουμε ένα τέλος σε αυτό το καθεστώς διαφθοράς και σκότους.

Θα θυμίσω κάτι σε όσους από εδώ έχετε μνήμη. Βλέπω στην αίθουσα και παλαιότερους που σίγουρα θα το θυμούνται. Όμως, θα το θυμίσω και για τους νεότερους για να μαθαίνουν, μεταξύ των οποίων ενδεχομένως να είμαι και εγώ. Όμως, κάτι λίγα θυμάμαι από εκείνη την εποχή που ήμουν έφηβος. Ο πρώτος, λοιπόν, ο οποίος «βάφτισε» αυτό το καθεστώς ως «διαπλοκή», ξέρετε ποιος ήταν; Ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης!

Ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, όταν βρισκόταν σε αυτή την κόντρα τότε που ανέφερε ο Νίκος Παππάς πιο πριν -τι ειρωνεία της τύχης!- με τον SKAI του πατέρα Αλαφούζου τότε, αυτός ήταν που ονόμασε πρώτος το καθεστώς αυτό ως «διαπλοκή».

Και ξέρετε ποιος ήταν αυτός -αυτό θα το θυμάστε όλοι- που αργότερα «βάφτισε» αυτό το καθεστώς ως «καθεστώς τον νταβατζήδων»; Ο Κώστας Καραμανλής ήταν, ο Πρωθυπουργός της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας στις αρχές της διακυβέρνησής του!

Ήταν, βεβαίως, πολύ διορατική και πολύ εύστοχη αυτή η αναφορά, ιδίως σε σχέση με όσα ακολούθησαν τα επόμενα χρόνια. Διότι οφείλω να ομολογήσω ότι αν τότε μιλούσε για «νταβατζήδες», ίσως τότε να ήταν επιστήμονες και ευγενικοί άνθρωποι σε σχέση με αυτό που ακολούθησε μετά.

Θέλω, λοιπόν, να ξεκαθαρίσω τι θα γίνει στην περίπτωση που θέλετε να στήσετε ειδικό δικαστήριο στον ΣΥΡΙΖΑ, γιατί τα έβαλε με αυτό το καθεστώς, όχι βάζοντάς τα με κάποιον συγκεκριμένο, αλλά γιατί θέλησε να δημιουργήσει ένα πλαίσιο νομιμότητας το οποίο στο τέλος της ημέρας θα ήταν θετικό και για όλους τους ιδιοκτήτες των μέσων μαζικής ενημέρωσης. Θα ήταν ευνοϊκό, λυτρωτικό και για την όποια εξουσία, αν θέλετε, διότι πολύ γρήγορα θα δείτε, πολύ γρήγορα θα δει και ο κ. Μητσοτάκης -δεν είναι εδώ, αλλά με ακούει- τα αποτελέσματα αυτής της εύνοιας που δείχνει σήμερα, διότι κανείς δεν είναι ευχαριστημένος όσο κι αν τον κανακεύει κανείς, όταν ξέρει ότι μπορεί να σου κάνει ζημιά όποτε θέλει.

Και ξέρετε και κάτι άλλο, κύριοι συνάδελφοι της κυβερνητικής πλειοψηφίας; Αν για κάτι αισθάνομαι περήφανος, αλλά και δυνατός πολιτικά, είναι ότι δεν χρωστάω σε κανέναν! Δεν χρωστάμε σε κανέναν!

Ο κ. Μητσοτάκης να ξέρετε πόσους έχει που ερίζουν για το ότι εξαιτίας τους εξελέγη Πρωθυπουργός! Πόσους έχει, άραγε, που ερίζουν μεταξύ τους για το ποιος έχει τη μεγαλύτερη ευθύνη;

Θέλετε, λοιπόν, να στήσετε ειδικό δικαστήριο στον ΣΥΡΙΖΑ για το ότι θέλησε να βάλει σε τάξη το ραδιοτηλεοπτικό τοπίο, διότι έβαλε τους ιδιοκτήτες μέσων μαζικής ενημέρωσης να βάλουν το χέρι στην τσέπη, ενώ εσείς έρχεστε τώρα και τους δίνετε! Όχι μόνο δεν τους παίρνετε αυτά που οφείλουν να δώσουν, αλλά τους δίνετε. Τους δώσατε 20 εκατομμύρια, άλλα 20 εκατομμύρια, άλλα 18 εκατομμύρια, ενώ εμείς με το «καλημέρα» τους είπαμε «πληρώστε». Αυτή είναι η διαφορά! Και αυτό πληρώνουμε και σήμερα! Αν, λοιπόν, γι' αυτό ακριβώς θέλετε να στήσετε ειδικά δικαστήρια, προχωρήστε! Πλειοψηφία έχετε, αν και όχι τόσο ενθουσιώδη στη σημερινή διαδικασία απ' ό,τι βλέπω. Όμως, πλειοψηφία έχετε!

Εμείς δεν θα σας κάνουμε τη χάρη να απολογηθούμε και από πάνω, επειδή προστατεύσαμε το δημόσιο συμφέρον. Εσείς θα απολογηθείτε! Και θα σας γυρίσει μπούμερανγκ αυτό που στήνετε. Ήδη μαθαίνω ότι ψάχνετε να βρείτε να συμπληρώσετε «ενδεκάδα». Από τον «πάγκο» συμπληρώσατε «ενδεκάδα». Εμείς δεν θα απολογηθούμε. Εσείς θα απολογηθείτε. Έχουμε εμπιστοσύνη στη Δικαιοσύνη.

Το μόνο που θα σας πω είναι να προσέχετε τελικά, μην πάτε για μαλλί και βγείτε κουρεμένοι, που λέει ο λαός μας. Έχετε καταλάβει ποιο είναι το θέμα που ανοίγετε και σε ποια χρονική στιγμή επιλέγετε να ρίξετε αυτό το τοξικό δηλητήριο στην πολιτική ζωή του τόπου; Ανοίγετε το θέμα της ενημέρωσης. Ανοίγετε ξανά το θέμα της οικονομικής διαπλοκής με την πολιτική εξουσία. Και πότε; Σε μια περίοδο που το έχετε «τερματίσει». Σε αυτήν την περίοδο μιλάτε για σκοινί στο σπίτι του κρεμασμένου.

Αφού το θέλετε λοιπόν, μετά χαράς να μιλήσουμε και για το σκοινί και για τον κρεμασμένο, που είναι η αντικειμενική και πλουραλιστική ενημέρωση του ελληνικού λαού. Αυτός είναι ο κρεμασμένος.

Σε μια στιγμή που -δείτε λίγο τα ποιοτικά στοιχεία των δημοσκοπήσεων- στο ερώτημα για την αξιοπιστία των μέσων μαζικής ενημέρωσης των συστημικών, των κλασικών και όχι του διαδικτύου, των social media, η αναξιοπιστία έχει πιάσει «κόκκινο»: 75% και πλέον των πολιτών δηλώνουν ότι τα συστημικά μέσα μαζικής ενημέρωσης είναι αναξιόπιστα, δεν είναι πλουραλιστικά και είναι μεροληπτικά υπέρ της κυβέρνησης.

Με δυο λόγια, ο κόσμος έχει καταλάβει όλο αυτό το αλισβερίσι που γίνεται, την προπαγάνδα που σε λίγο θα αρχίσει να σας γυρνάει μπούμερανγκ.

Αν, λοιπόν, αυτό θέλετε με αυτήν την προανακριτική, να ανοίξουμε αυτήν τη συζήτηση. Είναι ευτυχές για μας. Το μόνο που θα σας πούμε είναι ότι εμείς, η Κυβέρνησή μας, όχι ότι δεν κάναμε λάθη, αλλά τολμήσαμε να συγκρουστούμε με αυτό το τοξικό και ναρκοθετημένο πεδίο. Και το πληρώνουμε και θα το πληρώνουμε, αλλά χαλάλι! Μπορεί να μην κερδίσαμε τον πόλεμο, αλλά το ότι δώσαμε αυτήν τη μάχη είναι κάτι το οποίο το θεωρούμε παράσημο για μας. Είναι τιμή μας και περηφάνια μας!

Είμαστε περήφανοι που δώσαμε αυτήν τη μάχη, τη μάχη της νομιμότητας για το δημόσιο συμφέρον, το συμφέρον του ελληνικού λαού, το συμφέρον της δημοκρατίας. Είμαστε περήφανοι διότι για πρώτη φορά αποκαταστάθηκε η

συνταγματική νομιμότητα μετά από τριάντα πέντε χρόνια ανομίας, ασυδοσίας και πειρατείας, που σέρησε για δεκαετίες από το ελληνικό Δημόσιο ανυπολόγιστο ύψος εσόδων. Είμαστε περήφανοι γιατί θεσπίσαμε ένα καθεστώς λειτουργίας που εξασφάλισε και συνεχίζει να εξασφαλίζει τα δικαιώματα των εργαζομένων στα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Γι' αυτά είμαστε περήφανοι. Όχι ότι δεν κάναμε λάθη. Γι' αυτά όμως είμαστε περήφανοι, παρά το κόστος, το μεγάλο κόστος, προσωπικό και πολιτικό.

Στήστε, λοιπόν, εσείς δίκες σκοπιμότητας για τους πολιτικούς σας αντιπάλους με βασικό κατηγορητήριο ότι τόλμησαν να υποχρεώσουν τη διαπλοκή να συμμορφωθεί με το Σύνταγμα και τους νόμους. Στήστε τα. Επιλέξτε τον δρόμο της ποινικοποίησης της πολιτικής ζωής και του διχασμού. Μόνο να ξέρετε ένα πράγμα: Αυτός ο δρόμος είναι και ολισθηρός και επικίνδυνος και κυρίως γι' αυτόν που τον επιλέγει. Η ιστορική πείρα μάς διδάσκει ότι κάθε φορά που κάτι παρόμοιο επιχειρήθηκε όχι μόνο τραυματίστηκε η δημοκρατία και έπαθε ζημιά η χώρα και το πολιτικό σύστημα, αλλά κυρίως έπαθε ζημιά η παράταξη που το εμπνεύστηκε.

Εμείς δεν θα σας ακολουθήσουμε σε αυτόν τον διχασμό. Η Ελλάδα τούτες τις κρίσιμες ώρες χρειάζεται μια κυβέρνηση που να έχει σχέδιο να αντιμετωπίσει την κρίση. Χρειάζεται μια κυβέρνηση που να μπορεί να ενώσει τους Έλληνες σε αυτήν τη δύσκολη στιγμή. Δεν χρειάζεται μια κυβέρνηση που να έχει μονάχα επικοινωνιακό σχέδιο και σχέδιο εξόντωσης των πολιτικών της αντιπάλων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έλεγα ότι είναι ολισθηρός αυτός ο δρόμος. Θέλω να κλείσω, όμως, την παρέμβασή μου με μια διαπίστωση, την οποία έκανα και σε μια προηγούμενη παρέμβασή μου στη Βουλή, τη διαπίστωση ότι αυτή η συμπεριφορά που επιδεικνύει η κυβέρνηση και ιδίως ο Πρωθυπουργός το τελευταίο διάστημα αποπνέει έναν αέρα καθεστωτικής νοοτροπίας.

Η προσφυγή στο φέμα, την προπαγάνδα, τη χειραγώγηση της ενημέρωσης, τον αυταρχισμό, την αστυνομική βία, τον ποινικό εκτροχιασμό της πολιτικής πιστοποιεί με τον πιο σαφή τρόπο μια διαπίστωση που αρχίζει να γίνεται κοινή πεποίθηση. Και είπα ότι, ξέρετε, τα καθεστώτα πέφτουν με πάταγο και συνήθως δεν τα ρίχνουν τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, αλλά η Δημοκρατία.

Ο τόπος μας και ο λαός μας έχει βαθιές δημοκρατικές ρίζες, να το έχετε υπόψη σας αυτό. Ο συνδυασμός της ανικανότητας και της αποτυχίας σας στη διαχείριση της κρίσης, με την αλαζονεία, τον αυταρχισμό και την αντιδημοκρατική σας πρακτική δημιουργεί ένα εκρηκτικό μείγμα στην ελληνική κοινωνία. Όσο πιο γρήγορα το καταλάβετε τόσο το καλύτερο.

Και όσες δίκες και να τάξετε στη διαπλοκή που σας υποστηρίζει, όσους αντιπερισπασμούς και να στήσετε, σε λίγο δεν θα μπορείτε να αναχαιτίσετε αυτήν την οργή, γιατί όσο εξόφθαλμα θα σας στηρίζουν αυτοί που έχουν ήδη απαξιωθεί στη συνείδηση των πολιτών τόσο περισσότερο θα δυναμώνει η οργή και η αγανάκτηση των πολιτών και τόσο εσείς δεν θα μπορείτε. Ήδη δεν μπορείτε.

Και όσο πιο γρήγορα αυτό το συνειδητοποιήσετε τόσο καλύτερα για τον τόπο. Διότι τούτες τις ώρες ο τόπος έχει ανάγκη από μια κυβέρνηση προοδευτική,

δημοκρατική, με σχέδιο ν' αντιμετωπίσει τα προβλήματα της χώρας και όχι να εξοντώνει τους πολίτικούς της αντιπάλους.